

Joventut Atlètica Sabadell

BUTLLETÍ DIGITAL - N^o - 2

Miguel Quesada (Campionat d'Espanya 2012 - P.C. Sabadell)

- L'entrevista – Llorenç Esteve
- Fa 50 anys – Espanya – Itàlia “B”
- 18è Campionat d'Europa veterà a.ll. – Zittau
- A peu de pista – Els jutges
- Reconeixement veterans
- Festa social J.A.S.

Any 2013

 Sabadell
ciutat esportiva

L'entrevista - Llorenç Esteve

Després d'una molt bona temporada d'hivern, on es va centrar al cros, una lesió el va obligar a parat molt temps condicionant la seva progressió i objectius de la temporada; tot i això, va penjar-se la medalla d'argent al campionat de Catalunya de pista coberta i va ser 7é al campionat d'Espanya de cros per federacions com actuacions més destacades.

- Quins eren els objectius per la temporada a l'aire lliure?

La preparació era clara des de l'inici de temporada, al setembre fer una bona base per després brillar en els obstacles. Els objectius eren bàsicament lluitar per la medalla d'or, tant al campionat de Catalunya com en els dos campionats d'Espanya: el de federacions autonòmiques i, l'oficial, l'individual. Naturalment els objectius primerament venien determinats pel que jo volia, però van acabar sent perfilats amb la meva entrenadora, Maria Carbó.

- Una lesió al genoll, com la vas afrontar?

La lesió del genoll va afectar, tant a nivell corporal com psicològic. Clarament un mes i mig d'inactivitat total (ni el·líptica ni cap treball alternatiu) et deixen més flux físicament i també em va condicionar molt la manera de veure els objectius. Però els plans d'aire lliure van seguir en tot moment intactes.

- Després d'això, els isquios! Però que passa?

Ja,ja,ja. És cert que també vaig patir d'isquiotibials però això no va ser res greu. Va ser el típic problema que m'acompanya a vegades quan pujo la intensitat dels entrenaments i el múscul fa de les seves. Però cap mena de problema al respecte, un parell de sessions al fisioterapeuta i tot arreglat, no va fer falta cap "parón" esportiu.

- Vas sortir bé de la lesió?

Físicament vaig recuperar el to muscular aviat i psicològicament, tot i cabrejar-me una mica amb mi mateix per no haver complert la temporada hivernal tal i com creia que podia, vaig sortir-ne força bé per afrontar les següents competicions. Podem dir que, gràcies a la Maria, vaig fer un "reset" mental i tornava a començar de zero.

- Surts de la lesió, les marques com comencen?

Al principi, després de la lesió tenia dubtes de si començar aviat o no amb les competicions. Finalment vam decidir reservar-nos per uns obstacles fets aquí Sabadell gràcies a l'organització del club. Les marques no es van veure afectades ja que vaig començar la temporada estival com nou, amb moltes ganes i forces de poder complir.

- Campionat de federacions, com la vas afrontar?

Aquest campionat també té la seva història particular. Jo anava amb molts bons entrenos durant temps i amb una marca, que tot i ser la segona millor del moment, jo sabia que era fàcilment millorable (el dia que la vaig fer em vaig caure a l'última riu). Tot i això era el primer campionat important de la temporada amb clares opcions de victòria i hi havia nervis. A part dels nervis vaig estar amb vòmits des del dijous abans de la competició fins el mateix dia abans i no tenia clar com reaccionaria el meu cos i la meva ment.

Campionat d'Espanya de federacions (fotos J.Esteve)

- Com va transcorre la cursa?

La cursa va ser força estranya, jo sabia que com a condició d'un dels favorits havia d'estar per allà davant però que per les circumstàncies dels dies anteriors havia de controlar-me. Ningú decidia tirar i la cursa va transcorre molt lenta, molt, fins el pas del 1500m on vaig decidir, inconscientment llançar-me a l'atac. Tenia forces de sobres i sabia que velocitat no me'n faltava gens, vaig aguantar l'atac fins a manca de 100m, i després ja vaig poder saborejar la victòria.

- Arriba el campionat d'Espanya, et veus amb possibilitats? Quin estat d'ànim portes?

Com ja havia aconseguit la medalla d'or en l'altre campionat, i dels favorits van assistir els mateixos tan en un campionat com en l'altre, sabia que tenia moltes possibilitats, tot i que per rànquing havia baixat fins el tercer lloc. Anímicament estava molt convençut i amb ganes de demostrar el meu estat de forma ja que els entrenos van ser espectaculars dues setmanes abans, gràcies als ànims verbals de l'entrenadora i companys d'entrenament. Un altre factor important per pujar la moral va ser el campionat català, celebrat una setmana abans del nacional, on vaig poder provar-me i vaig comprovar que estava bé, corrent a ritme de la meva marca sense desgastar-me gaire.

- I les sensacions durant la cursa?. I més que temps i canvis de ritme, com la vas viure?

La cursa la volia planteja una mica més ràpida d'inici per tal d'eliminar contrincants i no tenir sorpreses al final, ja que un mal pas d'obstacle pot "enviar en orris" tota la cursa i el treball previ.

Així doncs, aquest cop vaig assumir la responsabilitat perquè em sentia amb molta confiança i vaig accelerar la prova. Però les sensacions de cursa no eren les idònies, em sentia pesat, no gaire fàcil i el temps de la primera volta era massa lent en relació la fatiga que em va produir. Vaig deixar que em passessin però ningú va voler així que vaig decidir plantejar-la diferent, més tàctica. Aquesta vegada pujant el ritme a manca d'una volta però reservant per un últim canvi. Vaig tenir la sensació de guanyar amb més "comoditat" que en el campionat per federacions.

Sortida campionat d'Espanya (foto J.Esteve)

- Tornes a ser campió d'Espanya! Allà d'alt, que es sent?

Felicitat. Simplement es sent felicitat, es sent que has complert, que has fet bé la feina i sobretot que s'ha gaudit i s'ha patit.

- I aquesta no és la primera vegada, ja la segona, aquesta amb més il·lusió, menys que la primera vegada?

No crec que hi hagi una amb més emocions que altra, són diferents. La primera vegada va ser com un premi, era més petit i va ser com quan a un nen li donen una piruleta, que només gaudeix el moment, sense reflexionar en tot el procés. Aquest segon cop ha sigut més divertit, suposo que pels entrenaments i simplement vaig gaudir més la cursa.

- Diferències entre aquesta cursa i la de quan eres cadet?

N'hi ha moltes. De cadet anava 4t en el rànquing i em vaig sorprendre. Aquest estiu passat ja havia demostrat abans del que era capaç, no va ser una

sorpresa. Pel que respecte a la preparació ha estat ben diferent els dos anys, això és degut al canvi d'entrenadora que he fet. Els entrenaments són ben diferents.

Podium campionat d'Espanya (foto J.Esteve)

- I aquest any que et proposes?

Aquest any per començar plantejava entrar a la selecció de cros catalana i fer una bona base de cara als obstacles. Al pujar la distància no sé com serà la meva adaptació a la prova i se'm fa més difícil preveure les meves possibilitats de donar guerra. Tot i això, el meu objectiu seran els 3000 metres obstacles. En ells lluitaré per una medalla catalana i s'intentarà estar per allà davant en el nacional buscant si és possible una plaça per l'europèu júnior a Rieti.

Equip 3r classificat campionat d'Espanya de cros 2012 (Oropesa)

Bé aquí acabem l'entrevista. ! Molta sort per la temporada !

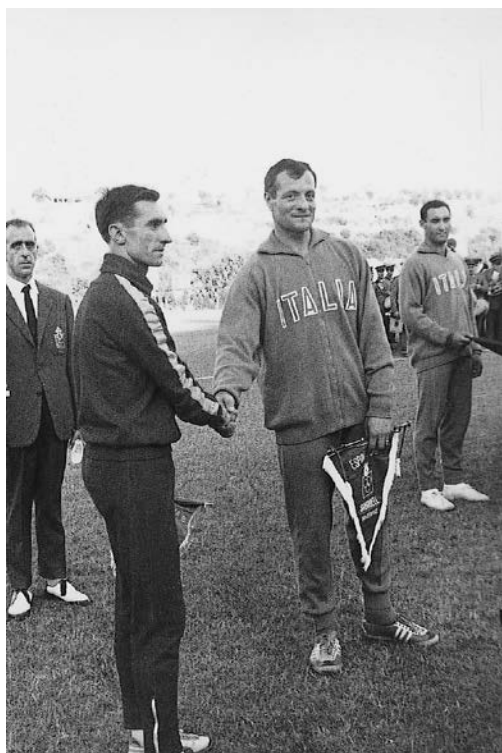
Aitor Rodríguez

- Finalitzada la temporada a l'aire lliure va aconseguir una gran marca en els 2.000 m. obs (5'51"6), Granollers, 13 de juliol de 2012. Aquest registre va situar-lo en 3r lloc del rànquig mundial juvenil de la IAAF. (Redacció)

FA 50 ANYS : ESPANYA – ITÀLIA “B”

Enguany es compleix el 50 aniversari de la celebració de l'únic encontre internacional que ha disputat la selecció espanyola a Sabadell al llarg de la seva història. Concretament, el matx fou contra Itàlia “B” i els dies 14 i 15 de juliol de 1962, és a dir, fa 50 anys. L'escenari, immillorable per l'època, les Pistes Municipals d'Atletisme (avui “Josep Molins”), pista de cendra inaugurades tan sols 1 any abans. Organitzat per la JAS, la celebració d'aquest esdeveniment suposa una fita memorable e històrica pel club.

El nivell de l'atletisme espanyol de l'època no estava a l'alçada de les grans potencies europees (avui si ...) i havia d'enfrontar-se a seleccions suplents d'aquests països o bé a països que avui en dia estan en 2a (o inclús 3a) línia europea (Suïssa, per exemple). I a manca de grans esdeveniments atlètics (el mundial no existia i l'europeu es celebrava cada 4 anys) era habitual la celebració d'encontres internacionals de caràcter amistós per calibrar la vàlua real del nostre atletisme i com un estímul més enllà del Campionat d'Espanya. En cas de coincidir, el plat fort de la temporada s'enfocava de cara als Jocs del Mediterrani o Campionats Iberoamericans, i, com a tal, es muntaven aquests enfrontaments.

Amb aquest objectiu, les dues federacions (espanyola e italiana) van pactar la celebració d'un encontre amistós de caràcter anual alternant el territori a cada edició. L'equip espanyol amb les seves millor espases, mentre que els italians amb l'equip suplent (el “B”). Espanya quasi va sorprendre als italians en l'edició anterior (Belluno, 1961) al perdre per només 12 punts (109 – 97) i empatant amb nombre de victòries (10), motiu pel qual, els italians es van presentar a Sabadell amb un equip jove, fort i lluitador (segons crònica de l'època). De fet, les marques dels components d'aquesta selecció italiana superaven als actuals rècords nacional. En definitiva, un potent equip per no haver de patir ...

Intercanvi de banderins entre els respectius capitans (Foto cedida per AAEE)

I ho van aconseguir : Itàlia “B” es va imposar a Espanya per 116 a 90 punts. És a dir, 26 punts de diferència en la puntuació final del matx, excessiva segons el corresponsal de la revista “Atletismo Español” (doctor Gómez – Sigler). I així ho justifica: “Demasiada diferencia para expresar la verdadera distancia que existe entre ambos equipos, aunque téngase en cuenta que la mayoría de atletas españoles (con muy buen acuerdo de los mandos técnicos) aún están faltos de forma, con la vista puesta en octubre para los Iberoamericanos (decisivos para nuestro atletismo) y por ello, lógicamente no han rendido en la calidad de marcas. Por otra parte, Italia vino con moral de triunfo, trayendo además un poderoso equipo. Cada italiano luchó en sus pruebas hasta el último momento, mientras había una posibilidad de éxito, y esa es una lección que deberían haber aprendido (y así lo espero) nuestros muchachos”.

Presentació dels equips. Al fons : banderes de l'època, com la falangista i del requeté (Foto cedida per Francesc Esteve).

Tot i així, va haver marques de qualitat fetes pels atletes espanyols. La prova més fructífera fou el salt d'alçada, on el madrileny José Miguel López Aguado, va batre el rècord d'Espanya absolut (1,97 m), mentre que el jove Luis Maria Garriga (16 anys) va batre el rècord d'Espanya juvenil (1,90 m). Marques de gran qualitat, doncs cal tenir en compte que encara es saltava sense matalàs ... El rècord d'Espanya absolut fet per Aguado, encara avui en dia (i han passat 50 anys) és l'únic rècord d'Espanya absolut masculí fet en les nostres Pistes.

Altres marques de valor foren els 3'48"0 de Tomás Barris (actual vicepresident de la JAS) en els 1.500, marca que al final de la seva brillant carrera esportiva suposava la seva 20a millor marca de sempre (i la millor feta en territori espanyol, és a dir, la seva cursa més ràpida feta a Espanya). També cal destacar els salts del basc Luis Felipe Areta en el salt de llargada (futur finalista olímpic en triple 3 anys més tard a Tòquio'64), fent tots 6 intents més llargs de 7,20 metres, marques que l'acreditaven com un saltador de categoria europea. Un altre triomfador fou en Josep Molins (i repetint la victòria de l'any anterior a Belluno), al guanyar la cursa dels 10.000 metres (31'32"8), dominant a plaer la distancia sense ajuda de ningú (casi 25 segons d'avantatge respecte el següent classificat: l'italià Tommaso Assi), guanyant a “casa” i rebent del públic sabadellenc el just premi a la seva esportivitat i entrega.

No vaig tenir mai l'ocasió ni de presenciar aquest encontre ni cap altre d'aquest tipus entre dues seleccions, però reconec que degut a l'actual espectacle que es veu avui en dia amb l'atletisme (o al menys, s'intenta), sem fa difícil creure com els estadis s'omplien per veure aquests enfrontaments entre dues seleccions a 2 atletes per prova. És a dir, curses de només 4 corredors (2 per equip), concursos de 4 atletes i empitjorant-ho amb les curses de relleus a on només corrien les dues seleccions. Aparentment poc espectacle, però incomprendiblement els estadis s'omplien de gom a gom ...

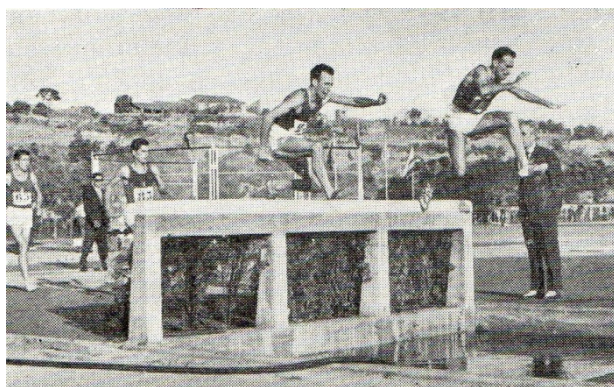
López Aguado fent un salt d'escalfament abans de la prova.
Posteriorment, batiria el rècord nacional (Foto "Atletismo Español")

I això també va succeir a Sabadell: les grades completament plenes per veure la selecció espanyola com s'enfrontava a la italiana. De fet, cal esmentar que per facilitar la presència d'afecionats locals cap a les Pistes Municipals, es va muntar un servei especial d'autobusos des de l'estació dels Ferrocarrils de la Generalitat cap a l'Estadi cada 15 minuts.

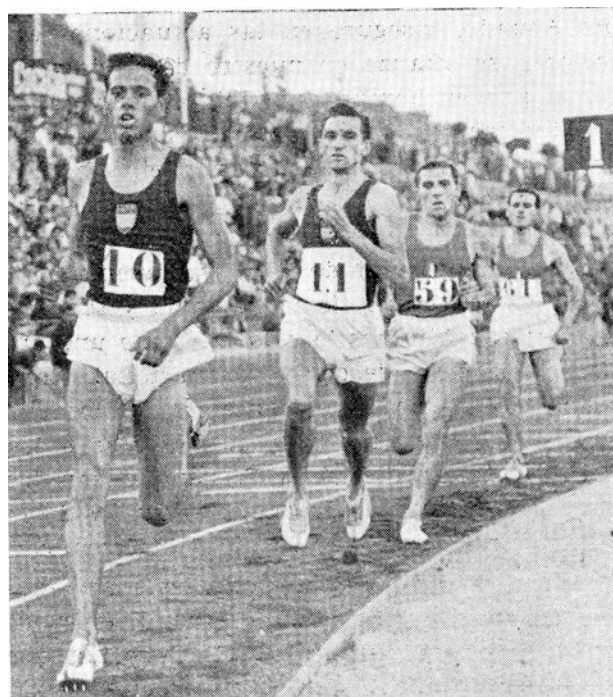
Felipe Areta saltant llargada. Dos anys més tard, finalista olímpic a Toquio'64 (Foto "Atletismo Español")

Com autoritats presents a la tribuna presidencial, cal destacar a: Antoni Llonch (Alcalde Sabadell), José Antonio Elola Olaso (Delegado Nacional Deportes), Sr. Cajigal (Secretario Delegación Nacional Educación Física), Doctor Higeldo (Jefe Federaciones Olímpicas), Manuel Albizu (Presidente Real Federación Española Atletismo) i Miquel Arévalo (President Federació Barcelonesa Atletisme).

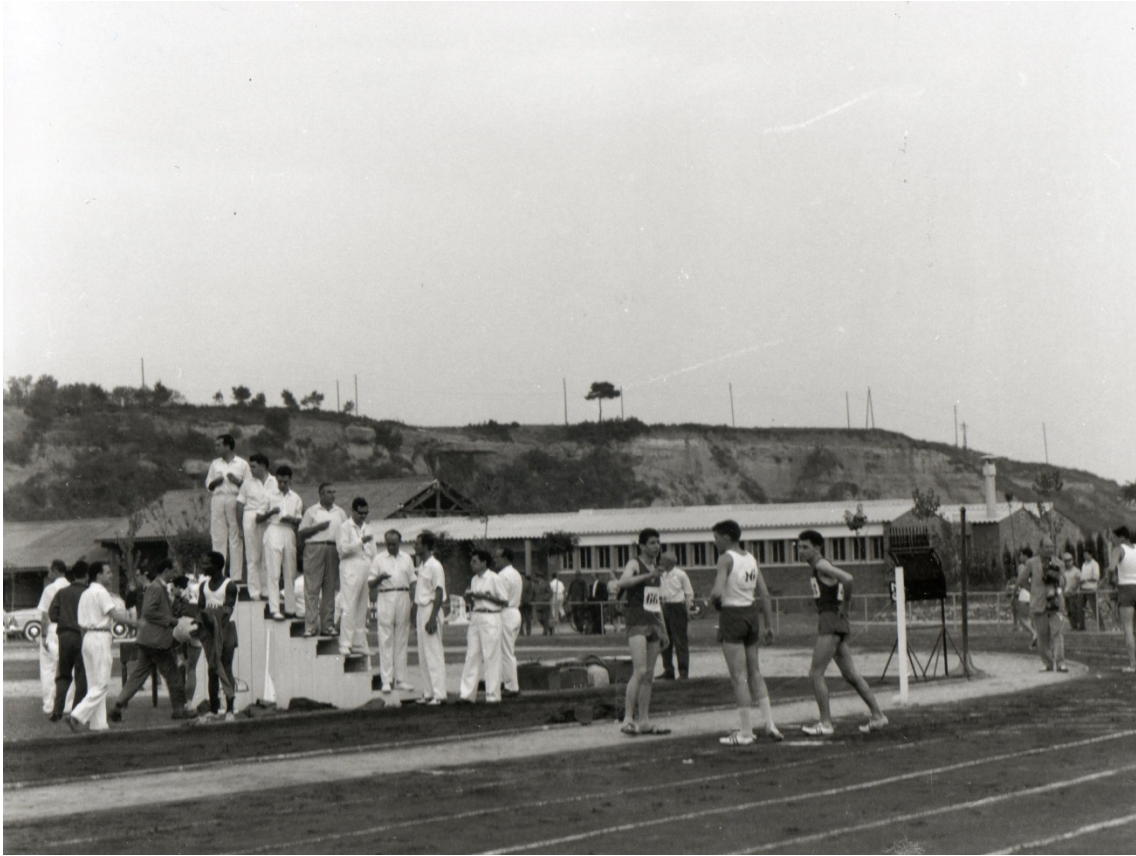

Cursa dels 3.000 metres obstacles. Pas de la ria. (Foto "Atletismo Español")

Un cop acabat l'esdeveniment, i com a fruit de la bona cordialitat entre les seleccions de tots 2 països, va tenir lloc un sopar en les instal·lacions del Club de Tennis Sabadell amb la presència de tots els atletes i federatius de totes dues seleccions. Emotiva cloenda a un matx que va estar a punt de no fer-se a Sabadell, ja que segons es recull al Llibre d'Actes de la JAS (25 abril 1962) s'anuncia l'organització d'un possible encontre "Espanya – Itàlia" a petició dels senyors Samaranch i Elola arrel de la seva visita a Sabadell l'any anterior per la inauguració de les Pistes, però que el senyor Arévalo el vol fer a Montjuïc ...

Tomás Barris encapçalant la cursa dels 1.500 metres
(Foto cedida per AEEA mitjançant Tomás Barris)

Jutges inspeccionant els seus cronòmetres a l'escala abans de l'inici d'una prova de relleus (Foto cedida per Frances Esteve)

Finalment, i en quant a l'organització, així ho valora l'article publicat a "Atletismo Español": "La organización cuidada. En general, debemos dar un voto de confianza al industrial y magnífico pueblo (ciudad, sin duda alguna) de Sabadell".

Ricard Rof

18 è CAMPIONAT D'EUROPA VETERÀ (ZITTAU)

El trio de ciutats Zittau (Alemanya), Zgorzelec (Polònia) i Hrádek (Txèquia) van acollir la 18ª edició del Campionat d'Europa Veterà, però sent la primera d'elles (l'alemanya Zittau) la seu principal de la competició, on es van celebrar quasi totes les proves de pista a l'estadi de la localitat. Com a curiositat, la cursa de la maratón creuava la frontera dels 3 països al estar les 3 ciutats molt a prop entre elles. Al ser Zittau una ciutat petita (29.000 habitants) i sense prou capacitat hotelera, els participants estàvem allotjats i dispersats arreu de tota l'àrea. Jo mateix estava a uns 15 km, Waltersdorf, un poble amb res a envejar a qualsevol poblet suís.

Final 200 m.II. W40

L'escenari de la competició era el Weinau Stadium, inaugurat a l'any 1915 i reconstruït en diverses ocasions (l'últim fa 2 anys arrel d'una riuada). Al arribar a l'estadi, primer impacte: una foto gegant de les terribles inundacions de l'any 2010 amb l'estadi totalment inundat. Mal presagi, però només un dia va ploure, tan fort que va obligar a retardar l'inici de la competició una hora.

El segon impacte el vaig tenir al entrar a l'oficina del TIC (Technical Information Center) i no poder confirmar la meva participació pel decatló de l'endemà per arribar 5 minuts tard. "TIC close at seven" deia convençut l'oficinista tot just acabant de tancar l'ordinador. Comencem bé ¡¡¡Eren les 7 i 5 minuts de la tarda i al estar el TIC tancat ja no podia córrer una prova que s'iniciava a les 12'55 de l'endemà. Inaudit ¡¡¡ (Aquests alemanys son uns caps quadrats, pensava jo ...).

El problema estava que per poder confirmar una prova, primer cal acreditar-se i el lloc a on era el Centre d'Accreditació no era al mateix estadi (com es normal en altres campionats ...), sinó que es trobava a uns 600 metres: en una escola del poble. Lògic, entre anar, recollir i tornar, havia arribat 5 minuts tard al TIC (però jo havia arribat amb temps suficient a l'estadi ...). Afortunadament, vaig convèncer a l'oficinista (i no sense dificultats) de la incongruència de la situació i va acceptar confirmar la meua prova. Només va haver d'obrir l'ordinador de nou ... i fet. En els següents dies i arrel d'altres queixes, es va allargar l'horari de tancament de les confirmacions. Lògic ¡¡¡

Final 100 m t. M50

Malgrat aquest incident, haig de reconèixer que el campionat estava organitzat amb eficiència, i potser, dels millors que he viscut, fruit de la meticulositat dels alemanys. Tot i que, per primer cop, el Centre d'Accreditació (recollida de dorsals) no era ubicat al mateix estadi (i això suposava un inconvenient ...), però com alternativa també s'oferia un edifici (escola) més ample i amb tota mena de serveis: informació turística, propaganda ciutats candidates, ordinadors per consultar internet, botiga d'articles commemoratius, planells horaris de transport, centre de revisions mèdiques voluntàries i gratuïtes,...

Personalment, només vaig detectar un error dins la meticulositat de l'organització alemanya: voler disputar la decatló i la heptatló el mateix dia i per a totes les categories. Això va suposar que els decatletes de més edat (M75/M80/M85) i les heptatletes de més edat (W70/W75) comencessin la seva participació ... a les 7 del matí ¡¡¡El retard acumulat va fer que els decatletes

més joves (M35) acabessin les dues jornades (corrent el 400 i el 1500, respectivament) ... a la 1 i mitja de la nit !!!

Per la resta crec que l'organització fou impecable, preveient i polint el més mínim detall. Per primer cop, en un campionat internacional d'atletisme veterà, acompanyants i/o afeccionats, han hagut de pagar entrada per assistir a les competicions: 4€ per dia (2€ jubilats) però disponibilitat sense límit del servei d'un sortidor d'aigua i un altre de te gelat (iced tea). És a dir, mateixa disponibilitat per a tots els participants: beguda sense límit.

Final 4x400 M45

L'organització també ofería el transport gratuït amb bus i/o tren (mitjançant la respectiva acreditació) per la regió d'Oberlausitz. Fins ara, el transport gratuït en les seues anteriors només era vàlid pel bus local. Per exemple, es podia anar a Górlitz (25 km) o Kamenz (50 km), i fins i tot a Dresde (85 km) sense pagar: ensenyant l'acreditació del Campionat al revisor n'hi havia prou. També s'oferia transport especial (shuttle) fins a poblets de les rodalies (molts atletes estaven allotjats en petites pensions) des de les 5 i 20' del matí fins a les 10 de la nit.

Pels que van preferir llogar un cotxe, la ciutat era plena de cartells indicatius per arribar correctament a l'Estadi i/o Centre d'Acreditació, inclús les parades del bus corresponents més properes, havien canviat el rètol del seu nom original perquè el viatger les identifiqués millor i poguessin baixar a la parada correcta.

La instal·lació permetia disputar varis concursos al mateix temps, paral·lelament als que es celebraven dins l'Estadi. Per exemple, a diferents

zones annexes incloïa: 2 passadissos per javelina, 3 gàbies per martell i/o disc, 1 passadís amb matalàs per perxa, 3 cercles de pes, 2 passadissos amb foso per llargada i/o triple i una altra àrea amb matalàs pel salt d'alçada. Increïble !!!

També hi havia un servei de guarda-roba permanent i repartit entre diferents voluntaris, així com la possibilitat de rentar roba (desconec els preus). Això tampoc ho havia vist mai en altres campionats.

La gestió dels resultats era responsabilitat de l'empresa italiana SIGMA. Varis ordinadors al servei del públic permeten consultar permanentment les llistes de sortida (entry list), composició de series (heats) i els resultats (results) gairebé al moment de fer-se oficials. Es tracta de la despesa més important per l'organitzador, però també té un servei eficient i necessari.

Cerimonia de clausura.

El que tampoc havia viscut mai era la preparació i ordre per organitzar les curses de relleus. Un joc de 32 cadires ben alineades al mig de la gespa (8 x 4) feia possible mantenir amb perfecte ordre als components de cada equip per files segons carrer atorgat en cursa i per columnes segons ordre actuació de cada component. I amb la corresponent cistelleta de cada corredor (amb la bossa personal a dins) al seu lloc. Impecable i meticulosament organitzat. Alemany, res a dir.

Possibilitat de gravació de medalles instantània (3 minuts) i a un preu de 10 euros. També era possible adquirir fotos del pòdium instantàniament (3, 4, o 5 euros segons mides). El lliurament del diploma commemoratiu gratuït per a tots

els finalistes (8 primers) també era possible gairebé al moment de fer-se oficial els resultats.

Una emotiva cerimònia de clausura va posar fi al campionat. Orquestra inclosa al mig de la pista i la mascota oficial del campionat fent de les seves... Després dels respectius parlaments es lliura la bandera commemorativa als organitzadors de la següent edició: Izmir (Turquia) sota el caliu del so musical d'una animada orquestra...

See you in Izmir.

L'emoció de la primera medalla.

Diuen... que el que comença malament... bé s'acaba. És a dir, de l'ensurt inicial de no poder confirmar la meua prova a guanyar una medalla (la meua primera internacional). I així ho vaig viure:

Arribo a l'estadi neguitós per saber quants equips hi hauria a la cursa de relleus (el termini d'inscripció es tanca el dia abans) i quins serien els nostres contrincants. El primer que faig es consultar el programa informàtic de la competició (SIGMA). A la categoria M50 del relleu 4x100: els 4 clàssics de sempre (Alemanya, Gran Bretanya, França i Itàlia) més Espanya com equip comparsa (no és cap bogeria: la mitjana dels components és de 56 anys i escaig). Curiosament, ni Polònia ni Txèquia, països organitzadors, presenten equip de relleus (potser per manca de components...). Rússia tampoc...

Podium 4x100 M50

Un cop dins la Càmera de Requeriments (Call Room)... nervis, nervis i nervis. Al mateix temps, observo que els italians discuteixen entre ells, i a la vegada, el seu delegat amb el jutge. Sembla ser que tenen un component mig lesionat i volen fer un canvi. Impossible. Segons reglament diu... qualsevol canvi es pot fer fins a 1 hora abans de la prova (i no a dins a la Call Rom). Decisió: el jutge no autoritza a sortir als italians. Haig de reconèixer que en aquell moment vaig començar a somiar amb la possibilitat de medalla...

Comença la cursa... Faig la sortida i aviat hem supera el corredor anglès per l'interior (de fet, era el guanyador dels 100 i 200). Al fer el primer relleu hem permet seguir el desenllaç de la resta de la cursa. Aviat m'adono que difícilment superarem a algun equip... La remuntada tampoc era previsible, i més tenint en compte que els dos últims rellevistes de l'equip eren atletes d'una categoria superior, és a dir, més "vells", però també amb més il·lusió al oferir-se a córrer amb els joves. El quart lloc sembla inevitable... Vaja, penso..., com altres vegades: 4rts, 5ens, 6ens,...

Podium 4x100 M50

Però la cursa no s'ha acabat... Falta l'últim rellevista de cada equip. Alemanya que encapçalava la cursa, i potser amb la responsabilitat i ànsia de quedar bé davant de la seva afició... es fa un embolic entre els 2 últims corredors i el testimoni cau a terra. Un crit de "ohooo" se sent per tot l'estadi. La resta d'equips arribem tots a meta... S'havia consumat la sorpresa: "Spain: third" (tercers ¡¡¡). No m'ho puc creure;

Sap greu guanyar una medalla així, però nosaltres vàrem fer els deures. El nostre delegat (Manel Cortés) era allà a l'hora prevista per gestionar possibles canvis a l'equip (cosa que no van fer els italians) i a nosaltres tampoc se'ns va caure el relleu (cas dels alemanys). Vàrem posar tota la il·lusió del món... i cames a córrer ¡¡¡

Estadi de Zittau

I va sortir bé. Josep Canto, Germán Alonso, Luis Romero... gràcies. I gràcies també pel suport rebut de la resta de companys i acompanyants de la selecció, tant en el transcurs de la cursa com en la cerimònia protocol·laria de repartiment de premis. L'emoció viscuda al pòdium ha fet possible escriure aquestes 4 ratlles ...

Zittau – centre històric

Gràcies Zittau. “Danke”.

Ricard Rof

A PEU DE PISTA – EL JUTGE

Tot i els molts anys passats des que vaig assistir a la primera classe de preparació per formar-me com jutge d'atletisme, encara recordo una de les primeres frases que el nostre president va dedicar-nos en l'acte de presentació, "Un jutge ha de ser, per sobre de tot, notari del del que observa en el decurs de la prova de la que és responsable. El jutge no intervé, no opina, no assessora, la seva funció és la de certificar que la prova i els atletes compleixen les normes aprovades en el reglament oficial de competició de la IAF".

Jutges a l'encontre amistós J.A.S.-C.A. Laietania - Pistes municipals de Sabadell – 1967 (Foto cedida per Francesc Esteve)

Aquesta és doncs la funció del jutge, validar i certificar. Simple a primera vista però, a vegades, més de les que seria desitjable, la nostra funció ha de tenir una vessant pedagògica perquè sovint el desconeixement de les normes, o la interpretació interessada en benefici propi, ens obliga a intervenir per assegurar que tothom competeix en igualtat de condicions. És evident però, que no estem exempts de cometre errors, es donen i treballem en equip per mirar de minimitzar-los. Afortunadament la tecnologia aplicada a l'esport ha suposat un gran pas per evitar l'error humà en proves com els 60 m.ll. en pista coberta o els 100 m.ll. a l'aire lliure, que sovint es decideixen per centèsimes de segon; o en els concursos, on la mesura indirecta ha relegat la clàssica cinta mètrica.

Les innovacions son constants, tot i que no totes poden ser aplicades de forma generalitzada pel seu cost. En aquest sentit no puc deixar de comentar una

novetat que vaig viure en primera persona en el darrer Campionat del Món júnior disputat a Barcelona el passat 2012. En les proves de salt es van utilitzar

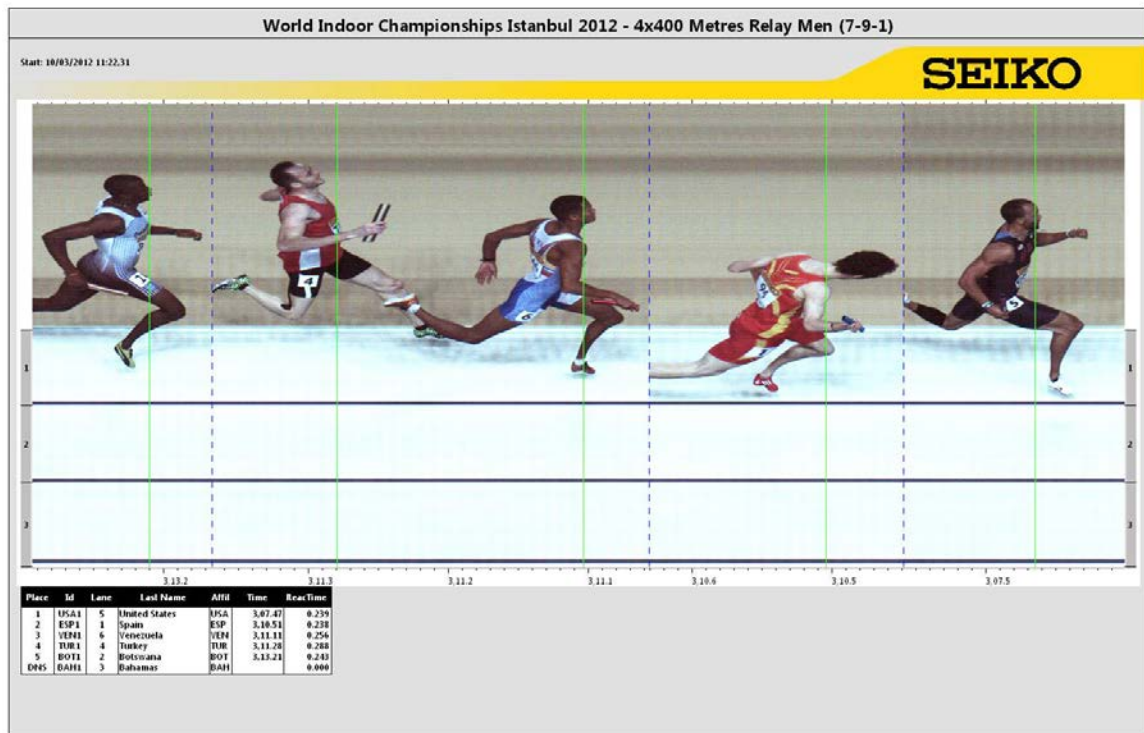

Foto-finish semifinal 4x400 – Campionat del Món (Istanbul 2012)

dos sistemes de mesura, l'oficial, amb mesura indirecta, i una segona mitjançant unes càmeres de video instal·lades a la grada que de forma simultània mesuraven els salts sense la intervenció dels jutges presents a la prova. El sistema detectava la distància per la marca que deixava l'atleta al saltar sobre la sorra, i tot i ser experimental, va mostrar-se fiable i ràpid.

Medició indirecta – Campionat d'Espanya P.C. Sabadell 2012 (Foto JJ.Vico)

Malauradament la realitat no és aquesta en la majoria de competicions, el jutge ha d'utilitzar el cronòmetre manual i la cinta mètrica de forma generalitzada, no hi ha video per revisar una arribada, els temps son manuals i les mesures s'han de fer amb les cintes i aparells que subministra l'organització. Això ens obliga a estar doblement alertes per evitar l'error i perjudicar/beneficiar l'atleta de forma injusta. Per il·lustrar aquesta apreciació recordaré un incident, afortunadament resolt per simple sentit comú, i que hagues pogut derivar en uns resultats completament irrealistes de no haver estat detectat i corregit abans de finalitzar el concurs. S'estava disputant una prova de llançament de martell i des dels primers llançaments tots els atletes manifestàvem la seva alegria per la sensible millora en les marques que prèviament havien acreditat. No semblava normal que tots els participants haguessin superat amb escreix la seva millor marca, i això va fer dubtar a tots els jutges presents. Finalitzada la tercera ronda de llançaments, i mentre un company feia la classificació que donava pas a la millora, es va procedir a tornar a pesar els martells, era la primera opció i la que podria justificar aquesta "anomalia", però la nostra sorpresa va ser que tot era correcte, si no eren els martells només ens quedava la cinta mètrica. I, sorpresa, la cinta mètrica, aparentment en bon estat, començava pel metre 2. Segons explicacions posteriors del responsable, la cinta s'havia trencat i l'havien reparat per aprofitar-la de forma interna en els entrenaments dels seus atletes, algú però, per desconeixement, l'havia tret per la competició sense adonar-se de la merma. La resta és imaginable, decepció per part dels atletes i rectificació de totes les marques aconseguides fins el moment.

Medició tradicional amb cinta mètrica (Foto F.Flötats)

No és un cas excepcional perquè no sempre els aparells i les instal·lacions tenen el manteniment requerit, raó per la qual abans d'iniciar una competició han de ser supervisades i aprovades pel jutge àrbitre de la competició.

Quan tot comença el veritable protagonista de la competició ha de ser l'atleta, la nostra tasca és vetllar perquè ho faci en les millors condicions i d'acord amb les normes establertes.

Campionat d'Espanya 2013 en P.C. (Fotos JJ.Vico)

Francesc Carrión (Jutge FCA-RFEA)

IV ACTE DE REONEIXEMENT A L'ATLETISME CATALÀ VETERÀ

El passat 27 de novembre va tenir lloc el IV Acte de Reconeixement a l'atletisme català veterà com un afany de la Federació i de l'Associació, i amb el vist i plau del Consell Català de l'Esport de Catalunya, en divulgar l'atletisme veterà fent un reconeixement per la tasca de tots els seus atletes.

L'escenari de l'Acte va tenir lloc al centenari edifici del Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet de Barcelona (casa aïllada d'estil modernista projectada a l'any 1911 per Puig i Cadafalch). A l'any 1982, el Doctor Colet va fer donació a la Generalitat de Catalunya de la finca on tenia emplaçat el consultori mèdic per instal·lar-hi un museu i un centre d'estudis dedicats al món de l'esport. Per tant, un lloc emblemàtic i ple de simbolisme per dur a terme aquest acte.

L'acte fou presidit per:

- Ivan Tibau (Secretari General de l'Esport a Catalunya)
- Joan Villuendas (President Federació Catalana d'Atletisme)
- Jordi Sans (Director Tècnic de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya)
- Marta Carranza (Adjunt a Direcció de l' Institut Barcelona Esports de l' Ajuntament de Barcelona)
- Daniel Laga (Coordinador d'Esports de la Diputació de Barcelona)

I presentat per:

- Josep Maria Antentas (Vicepresident Federació Catalana d'Atletisme)
- Jaume Ferret (President Associació Catalana d'Atletes Veterans)

Apart de la importància del càrrec que actualment ocupen tals autoritats, és just recordar amb nostàlgia l'historial esportiu d'alguns d'ells. Com per exemple:

Ivan Tibau: Ex jugador d'hoquei sobre patins. Campió del Món i d'Europa amb la selecció espanyola i campió d'Europa a nivell de clubs (HC Igualada). En el seu moment va renunciar a formar part del combinat nacional per la seva preferència a defensar la samarreta catalana., i com a tal, i sent capità de l'equip, guanyador del Campionat del Món "B" (2004) amb la selecció catalana.

Jordi Sans: Ex jugador de waterpolo. Campió olímpic (Atlanta'96) i sots campió olímpic (Barcelona'92). En total ha participat en 5 Jocs Olímpics consecutius, fita que només 6 jugadors internacionals de waterpolo han assolit en la història de les Olimpíades. També forma part del selecte grup de 7 esportistes espanyols en participar a 5 Jocs Olímpics.

L'acte en si va consistir en dues parts: en primer lloc, Eduard Bes i Carme Fuster (matrimoni de Reus), rebia un ben merescut homenatge pels molts anys involucrats en l'atletisme veterà; i, en segon lloc, un reconeixement dedicat a tots els atletes catalans en assolir una medalla en qualsevol dels 2 campionats internacionals de l'any. En aquest últim cas, van ser 24 els atletes en rebre un guardó: o bé per la seva actuació al VI Campionat del Món de pista coberta (Jyvaskyla, Finlàndia), o bé per la seva actuació al XVIII Campionat d'Europa de pista aire lliure (Zittau, Alemanya).

La fidelitat a uns valors atlètics de l'Eduard i de la Carme es mereixedora d'aquest ben merescut homenatge. Per exemple, no recordo cap Campionat (ni de Catalunya ni d'Espanya) que he assistit (i son molts, però segur que menys que ells), en el qual ells no hi hagin anat. En el transcurs de l'acte es va projectar un vídeo amb les fotos més significatives de la seva vida personal i atlètica (alguns assistents se li va escapar un somriure...). Al veure les imatges, recordava amb certa nostàlgia alguns atletes que ja no estan al món atlètic veterà, així com alguns escenaris atlètics que també he trepitjat... No cal dir, que l'homenatge en si fou una sorpresa pels nostres protagonistes i que el muntatge del vídeo fou possible gràcies a una feina amagada de la seva filla Carme. A casa dels Bes, ningú va sospitar res...L'acte fou presentat magistralment pel tàndem Antentas - Ferret, fent una presentació personalitzada i encertada per a cada un dels 24 atletes

(Foto Eusebi Manen)

guardonats, mentre es projectava al mateix temps un altre vídeo amb una foto del campionat de cada medallista. El muntatge del vídeo fou possible gràcies a l'aportació d'imatges de cada premiat i coordinat eficaçment per Jaume Ferret. Tot i que hi va haver fins a 48 aplaudiments (cada guardonat era aplaudit dues vegades: al anomenar-se el seu nom i al retirar-se després de la foto amb les autoritats presents a l'acte)...gracies a les imatges projectades i als comentaris fets pel duet de presentadors l'acte fou força distret i gens avorrit. Tot l'acte en si és un just i ben merescut reconeixement per tot l'atletisme veterà. Per cert, cada vegada més valorat, però no lo suficientment amb consonància a l'esforç, il·lusió i dedicació, que hi posa tot aquest col·lectiu en lluitar per uns colors o per uns objectius. Els veterans també entrenem, i gràcies a la constància amb els nostres entrenaments, també millorem les nostres marques i assolim fites importants. I un cop assolit, també ens agrada que es reconeix-hi aquesta superació personal. Actes com aquest, demostra que l'atletisme veterà cada cop té un millor reconeixement, però encara lluny del que es mereix estar. Queda molt camí per recórrer, començant pels propis clubs: més preocupats en mimar la pedrera per nodrir al primer equip. Els veterans ja gairebé no comptem...excepte si son titulars a l'equip absolut per la lliga. Sap greu reconèixer-ho, però és la trista realitat. I gracies a aquest acte, els atletes catalans hem tingut un reconeixement més enllà dels nostres clubs. És per això que actes com aquest ens ensenyen un altre camí...

Aprofito aquestes línies per agrair la iniciativa encapçalada per Jaume Ferret en instaurar aquest acte ara fa 4 anys i a les respectives institucions en donar suport a la seva idea per la celebració. De ben segur, els atletes catalans en assolir una medalla al proper Campionat d'Europa de pista coberta (Sant Sebastià) i al proper Campionat del Món a l'aire lliure (Porto Alegre) saben que tindran un just reconeixement a la seva actuació a l'Acte del proper any. Fins llavors ¡¡¡

Ricard Rof Costals.

El passat mes de novembre va celebrar-se la festa social de la Joventut Atlètica Sabadell, on es van lliurar els diplomes i distincions als atletes més destacats de l'entitat durant el decurs de la temporada 2011-12.

La novetat més destacada va ser el canvi d'ubicació, recordem que des de fa molts anys la festa s'ha celebrat a l'hotel Urpí de la nostra ciutat. Les circumstàncies econòmiques però, van fer aconsellable organitzar-la amb un format més senzill. El lloc triat va ser la sala de premsa de la pista coberta de Sabadell.

El que no va canviar va ser el protocol d'entrega de guardons i diplomes acreditatius a tots els atletes i equips que van assolir pòdium en alguna de les competicions autonòmiques, estatals o internacionals.

Relació de distincions i guardonats:

Medalles

Atleta complet

Distincions

Distinció medallistes individuals als Campionats de Catalunya

Distinció als equips de promoció

Distinció als nous rècords absoluts de Sabadell

Distinció als nous rècords de Catalunya

Distinció als nous rècords d'Espanya

Distinció atletes que han estat internacionals absoluts

Distinció als socis que compleixen 25 i 50 anys a l'entitat.

Premis JAS

Als atletes més destacats en el decurs de la temporada 2011-2012

Nom	Cat	or	argent	bronze
Adolfo Quiles	Infantil	-	1	--
Daniel Leal	Infantil	4	1	--
David Domínguez	Infantil	--	1	--
David Herrero	Infantil	2	2	--
Estel Marquino	Infantil	--	--	1
Joan Piñana	Infantil	1	2	1
Joan Pujol	Infantil	1	1	--
Joana Sallas	Infantil	--	--	1
Joan Alés	Infantil	--	2	--
Jordi Merucci	Infantil	5	2	--
Jordina Morillo	Infantil	--	--	1
Laia Medina	Infantil	--	1	--
Mario Comas	Infantil	--	1	--
Marta Romance	Infantil	--	--	1
Meskelu Curado	Infantil	7	2	--
Meritxell Raimundo	Infantil	--	--	1
Miguel A. Trull	Infantil	--	1	--
Oriol Campos	Infantil	1	1	--
Pau Colomer	Infantil	2	1	--
Pau Quiles	Infantil	--	1	--
Pere Pujol	Infantil	--	2	--
Sergi Travé	Infantil	2	2	--
Victor Grande	Infantil	--	1	--
Alexis Rodríguez	Cadet	4	1	--
Anna Dominguez	Cadet	--	1	1
Andrea Martínez	Cadet	--	1	--
Carla Català	Cadet	--	1	--
Diego Cabrera	Cadet	1	--	--
Feliu Esteve	Cadet	1	--	--
Jordi Torrens	Cadet	1	--	1
Judith Bellido	Cadet	--	1	--
Leandro Barrera	Cadet	--	2	1
Marc Moreno	Cadet	1	1	1
María Artero	Cadet	--	--	2
Nicolás Alonso	Cadet	--	--	1
Nil Escoda	Cadet	--	1	1
Sonia Guerra	Cadet	--	1	--
Alejandro Mantas	Juvenil	2	--	--
Eduard García	Juvenil	--	--	1
Gerard Badía	Juvenil	--	1	--
Guillem Requeno	Juvenil	--	--	1
Laia Solà	Juvenil	--	1	--
Llorenç Esteve	Juvenil	1	1	--
Roger Gomà	Juvenil	--	--	1
Albert Raga	Júnior	1	2	--
Alejandra Alonso	Júnior	--	--	1
Carlos González	Júnior	--	1	1
Jordi Barbarroja	Júnior	--	1	--
Meritxell Bernat	Júnior	--	1	--

Roberto Tello	Júnior	--	1	3
Stella Lofstrom	Júnior	--	--	1
Adrià Vila	Promesa	2	3	1
Cristina Pérez	Promesa	--	1	--
Eric Esteve	Promesa	1	--	--
Ivan Torres	Promesa	--	--	1
Javier Jurado	Promesa	1	--	2
Laura Bou	Promesa	--	1	--
Marc Lobo	Promesa	1	--	--
Miquel de Sà	Promesa	1	1	1
Rafael Fernández	Promesa	--	1	2
Santi Ortega	Promesa	1	--	--
Sergio Vellido	Promesa	1	1	1
Sergi Bernat	Promesa	1	--	--
Alex Gotay	Absolut	1	--	--
Albert Pineda	Absolut	--	1	--
Carlos Cera	Absolut	1	1	--
Dani Peula	Absolut	--	--	1
Félix Acero	Absolut	--	1	--
Jordi Cruz	Absolut	--	1	--
Javier Jurado	Absolut	--	--	1
Marc Otero	Absolut	--	1	--
Miguel Quesada	Absolut	1	1	1
Mohamed Hja	Absolut	1	1	--
Omar Oughfiz	Absolut	--	1	--
Oriol Cascallo	Absolut	--	1	--
Pere Ordoñez	Absolut	--	1	--
Rafael Fernández	Absolut	--	--	2
Sergio Ruiz	Absolut	2	1	--
Xavier Carrión	Absolut	--	--	1
Alfred Pardo	Veterà	--	3	2
Antonio Amigo	Veterà	2	1	--
Antonio González	Veterà	2	1	--
Antoni Traver	Veterà	2	1	--
Antoni Tortosa	Veterà	--	2	--
Cristobal García	Veterà	2	2	2
Didac Expósito	Veterà	1	2	2
Ferrran Alonso	Veterà	4	1	--
Joaquin Mas	Veterà	4	2	--
Joan Sallas	Veterà	1	1	--
Josep Busoms	Veterà	6	--	--
Jordi Villalba	Veterà	2	2	--
J.M. Antentas	Veterà	1	--	1
Juan Llorente	Veterà	--	1	--
Julian Lobo	Veterà	2	1	--
Manuel Guillen	Veterà	--	2	1
Miguel Herrero	Veterà	--	1	--
Montserrat Paños	Veterà	6	1	--
Pilar Camarasa	Veterà	1	2	1
Rafael García	Veterà	2	1	1
Ricard Rof	Veterà	2	2	2
Teresa Vegas	Veterà	1	--	--

TROFEU "ATLETA COMPLET 2012"

Benjamí	1º.- Alejandro Acevedo	- Irene Montes
	2º.- Marc Artero	- Ainoa Montes
	3º.- Sergi de la Torre	- Joana Dilme
Aleví	1º.- Jan Escoda	- Clara Llovera
	2º.- Francesc Leal	- -----
	3º.- Gerard Armengol	- -----
Infantil	1º.- Meskelu Curado	- Marta Romance
	2º.- Daniel Leal	- Marta Pérez
	3º.- Pau Colomer	- -----
Cadet	- -----	1ª.- Nuria Roig

Relació medallistes individuals als campionats d'Espanya

1º.- Alexis Rodríguez		Cadet	1.500 m.obs.
2º.- Jordi Torrens		Cadet	3.000 m.ll.
3ª.- Maria Artero		Cadet	Alçada
1º.- Llorenç Esteve		Juvenil	2.000 m.obs.
1º.- Xavier Carrión		Promesa	400 m.ll. "i"
2º.- Xavier Carrión		Promesa	400 m.t.
3º.- Xavier Carrión		Absolut	400 m.t.
2º.- Sergio Ruiz		Absolut	200 m.ll. "i"
3º.- Sergio Ruiz		Absolut	200 m.ll.
1º.- Sergio Ruiz		Universitari	200 m.ll.
2º.- Pere Ordoñez	M-40	Veterà	Curses de muntanya
2º.- Cristobal García	M-40	Veterà	Triple
1ª.- Montse Paños	W-45	Veterà	Pes "i"
1ª.- Montse Paños	W-45	Veterà	Pes
1ª.- Montse Paños	W-45	Veterà	Martell pesat
2ª.- Montse Paños	W-45	Veterà	Martell
2ª.- Montse Paños	W-45	Veterà	Disc
1º.- Ferran Alonso	M-45	Veterà	Martell pesat
2º.- Ferran Alonso	M-45	Veterà	Martell
2º.- Ferran Alonso	M-45	Veterà	Disc
3º.- Antonio González	M-45	Veterà	3.000 m.m. "i"
1º.- Ricard Rof	M-50	Veterà	Pentatló "i"
1º.- Ricard Rof	M-50	Veterà	Decatló
2ª.- Pilar Camarasa	W-50	Veterà	Pentatló llançaments
2ª.- Pilar Camarasa	W-50	Veterà	Martell
2ª.- Pilar Camarasa	W-50	Veterà	Martell pesat
2º.- Joaquim Mas	M-65	Veterà	3.000 m.ll. "i"
2º.- Joaquim Mas	M-65	Veterà	1.500 m.ll. "i"
2º.- Joaquim Mas	M-65	Veterà	5.000 m.ll.

Distinció als equips promoció més destacats de la temporada

* Equip infantil masculí:

- Campions de Catalunya de clubs "i"

(J.Merucci-J.Pujol-J.Piñana-S.Travé-M.Curado-D.Herrero-O.Campos-D.Leal-P.Colomer-M.Tomey)

- Subcampions de Catalunya cros per clubs.

(P.Pujol-J.Pujol -D.Dominguez -S.Travé-J.Piñana -D.Herrero - V.Grande -J.Ales - P.Quiles-A.Quiles)

- Subcampions de Catalunya de clubs

(J.Merucci-J.Cardero-P.Pujol-J.Piñana-S.Travé-M.Curado-D.Herrero-O.Campos-D.Leal-P.Colomer-J.Alés-M.Coma-M.Tomey-M.A.Trull)

* Equip cadet femení:

- Subcampioness de Catalunya cros per clubs.

(C.Català-J.Bellido-S.Guerra-A.Dominguez-A.Martínez)

* Equip cadet masculí:

- Subcampions d'Espanya cros per clubs

(A.Rodríguez-J.Torrents-A.Campoy-M.Moreno--F.Esteve-D.Cabrera)

- Campions de Catalunya de cros per clubs

(A.Rodríguez-J.Torrents-M.Moreno-F.Esteve-D.Cabrera)

* Equip juvenil masculí:

- 3rs classificats al Campionat d'Espanya cros per clubs

(Ll.Esteve-M.Mounim-G.Badia-J.Hurtado-K.Oughzif-B.Berrouhou)

Distinció als nous rècords absoluts de Sabadell

Alex Gotay	60 m.ll. "i"	(6"84)
Xavier Carrión	300 m.ll.	(34"87)
Xavier Carrión	400 m.ll. "i"	(47"84)
Xavier Carrión	400 m.t.	(51"48)
Xavier Carrión	400 m.ll.	(47"12)
Sergio Ruiz	200 m.ll.	(21"24)
Sergio Ruiz	200 m.ll.	(21"13)
Sergio Ruiz	200 m.ll.	(20"97)
Ivan Torres	javelina	(59,29)
Ivan Torres	javelina	(60,78)
Miguel Quesada	10 km ruta	(30'44")
Carrión-Esteve- Ruiz-Gotay	4x200 "i"	(1'29"66)
Peula-Carrión-Esteve-Tello	4x400	(3'18"53)
Peula-Carrión-Ruiz-Quesada	4x400	(3'17"97)

Ivan Torres

Àlex Gotay

Miguel Quesada

Distinció als atletes que han assolit un rècord de Catalunya

Meskelu Curado	infantil	alçada "i"	(1,63)
Meskelu Curado	infantil	alçada "i"	(1,68)
Meskelu Curado	infantil	600 m.ll. "i"	(1'38"08)
Meskelu Curado	infantil	600 m.ll. "i"	(1'36"14)
Meskelu Curado	infantil	Combinades	(2.510 p)
Meskelu Curado	infantil	220 m.t.	(31"03)
Meskelu Curado	infantil	220 m.t.	(30"18)
Montserrat Paños	W-45	Pentatló llanç	(2.765 p)
Montserrat Paños	W-45	Martell	(28,00)
Montserrat Paños	W-45	Martell pesat	(10,61)
* Equip relleu veterà	M-50	4x100-clubs	(54"70)
(R.Rof-R.García-J.Villalba-J.A.Garay)			
* Equip relleu veterà	M-50	4x200 "i"	(1'58"79)
(R.Rof-J.Lobo-A.Traver-R.García)			

Meskelu Curado

J.A.Garay-J.Villalba-R.García-R.Rof

Distinció als atletes que han assolit un rècord d'Espanya

Montserrat Paños	W-45	Martell pesat	(10,61)
Josep Busoms	M-85	Pes "i"	(7,13)

Insignia d'argent als atletes que han estat internacionals

Xavier Carrión Pla	Absolut	Campionat del Món pista coberta
Miquel Da Sa	Absolut	Campionat del Món pista coberta

Insignia d'argent als socis que compleixen 50 anys a l'entitat

Ricard Soler Izard

Josep Gil López

Premis JAS

Als atletes més destacats de l'entitat en el decurs de la temporada 2011-2012

“JOSEP MOLINS” Al millor atleta masculí.

Sergio Ruiz Serrano i Xavier Carrión Pla

“CARME VALERO” A la millor atleta femenina.

Maria Artero Pons

Foto (JJ.Vico)

“MONTSE PUJOL” Als millors atletes sèniors.

Anna Palou García – Miguel Quesada Velasco

“GLÒRIA PUJOL” Als millors atletes promeses.

Laura Bou Saumell – Javier Jurado Sencianes

“JOSEP Mª BRAVO” Als millors atletes juniors.

Alejandra Alonso Cosio – Albert Raga Batiste

“LLUÍS AMAT” Als millors atletes juvenils.

Carlota Corbella Alcantara – Llorenç Esteve Pons

“JOAQUIM CANDELA” Als millors atletes cadets.

Mar Dominguez Antúnez – Alexis Rodríguez Coronado

“JAUME JOVÉ” Als millors atletes infantils.

Marta Romance Oms – Meskelu Curado Bainila

“JOSEP COMPANYY” Als millors atletes alevins.

Maria Pujol Zorita – Bernat Esteve Pons

“JOAN COLOMER” Als millors atletes veterans.

Montserrat Paños Martínez – Ricard Rof Costals

Recull fotos festa

Redacció.

Coordinador Aitor Rodríguez

Consell de redacció Aitor Rodríguez – Ricard Rof

Fotos cedides per:

Arxiu J.A.S. – F. Carrión – R. Rof – J.Amiel - JJ. Vico – Joan Esteve – AAEE –
Francesc Esteve – Atletismo español – F.Flötats – Eusebi Manen – J.Cruz.

El butlletí està obert a la vostra col.laboració. Envieu-nos els vostres textos o
fotografies per ser publicades.

Amb la col.laboració de:

Ajuntament
de Sabadell

